

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
ว่าด้วยการสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยออกจากราชการ
กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับว่าด้วยการสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยออกจากราชการ
กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗
มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑
ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม
๒๕๖๖ สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ว่าด้วยการสั่งให้พนักงาน
มหาวิทยาลัยออกจากราชการ กรณีไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ดำเนินการให้มีการประเมินและพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย
ให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ โดยจัดให้มีการประเมินผลการ
ปฏิบัติราชการปีละสองครั้ง และต้องแจ้งเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติราชการให้พนักงานมหาวิทยาลัย
ทราบล่วงหน้าเป็นเวลาพอสมควร

ข้อ ๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติราชการของพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อ ๓ แล้วเห็น
ว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้มีผลการปฏิบัติราชการในระดับที่ต้องปรับปรุง ให้แจ้งผู้นั้นทราบเกี่ยวกับผลการ
ประเมินพร้อมทั้งกำหนดให้ผู้นั้นเข้ารับการพัฒนาปรับปรุงตนเองโดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน
ทั้งนี้ ในการพัฒนาปรับปรุงตนเอง ให้ผู้บังคับบัญชาจัดให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นทำคำมั่นในการพัฒนา
ปรับปรุงตนเองโดยกำหนดเป้าหมายในระดับอันเป็นที่พอใจของหน่วยงานให้ชัดเจน เพื่อใช้ในการประเมินผล
การปฏิบัติราชการครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกประเมินเห็นว่าผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้บังคับบัญชา มีความ
ไม่เป็นธรรม พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอาจทำคำคัดค้านยื่นต่อผู้บังคับบัญชารวมไว้กับผลการประเมิน
เพื่อเป็นหลักฐานได้

ข้อ ๕ เมื่อผู้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติราชการของพนักงานมหาวิทยาลัยตามคำมั่นในการ
พัฒนาปรับปรุงตนเองตามข้อ ๔ แล้ว หากผู้นั้นยังคงมีฐานะเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและผู้นั้นมีผลการ
ประเมินปฏิบัติราชการอยู่ในระดับต้องปรับปรุงเป็นระยะเวลาสามรอบการประเมินติดต่อกันให้รายงานผล
การประเมินดังกล่าวต่ออธิการบดี

/เมื่อได้รับ...

เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อธิการบดีดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยผู้รับการประเมินประสงค์จะออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการได้

(๒) สั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นเข้ารับการปรับปรุงตนเองอีกครั้งหนึ่ง โดยทำคำมั่นในการพัฒนาปรับปรุงตนเองเป็นครั้งที่สอง

(๓) สั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นออกจากราชการ

กรณีที่อธิการบดีมีคำสั่งตามวรรคสอง (๒) ให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นเข้ารับการพัฒนาปรับปรุงตนเองโดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งให้ผู้บังคับบัญชาจัดให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นทำคำมั่นในการพัฒนาปรับปรุงตนเองโดยกำหนดเป้าหมายในระดับอันเป็นที่พอใจของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนเป็นครั้งที่สองเพื่อใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติราชการครั้งต่อไป เมื่อผู้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติราชการของพนักงานมหาวิทยาลัยตามคำมั่นในการพัฒนาปรับปรุงตนเองในครั้งที่สองแล้วปรากฏว่าผู้นั้นยังไม่ได้รับการประเมินในระดับพอใช้ขึ้นไป ให้รายงานผลการประเมินดังกล่าวต่ออธิการบดีเพื่อสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นออกจากราชการ

ข้อ ๖ เมื่ออธิการบดีมีคำสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นออกจากราชการตามข้อ ๕ แล้วให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัยทราบ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมและมีมติเป็นประการใด ให้อธิการบดีปฏิบัติให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยมีมติ และให้แจ้งคำสั่งหรือการปฏิบัติดังกล่าวให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นทราบ

ข้อ ๗ ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามข้อบังคับนี้ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวันนับแต่วันรับทราบหรือวันที่ถือว่าทราบคำสั่งให้ออกจากราชการตามข้อ ๖

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์